

SOM EN DIAMANT

Jeg må aldrig glemme, at Virkeligheden er inden i mig, og at jeg frem for alt skal delagtiggøre mine medmennesker i den livsstrøm, der stiger op fra sjælens dyb, og som er Guds stille stemme, der ansporer og oplyser.

For at opdage Hans stemme inden i os, skal vi bringe alt i os til tavshed. Stemmen skal drages frem, ligesom man tager en diamant op af muddret; renser den, indfatter den og forærer den væk på et passende tidspunkt. For denne stemme er kærlighed, og kærligheden skal skænkes bort; den er som ilden, der kun brænder, når den næres af strå og brændsel, ellers går den ud.

Vi må gøre alt hvad vi kan, for dette lys forbliver kun antændt i den sjæl, hvor kærligheden er i bevægelse, er levende.

Chiara Lubich

DIALOG ELLER KAMP

Efter mordet i Paris i starten af året og massakrerne i Nigeria og Pakistan; efter dramaet i Bangkok, København og mange andre byer, kunne man spørge sig selv, om der er nogen mening med dialog mellem mennesker fra forskellige religioner og kulturer.

Jeg tillader mig at vende spørgsmålet lidt på hovedet. Er det muligt at leve i en globaliseret verden uden dialog? Forøgede flygtningestrømme pga. krig eller terror, får hele befolkningsgrupper til at flygte fra svære forfølgelser i forskellige dele af verden. De er blevet berøvet deres fremtid og tvinges til at leve sammen med mennesker af helt forskellig oprindelse, kulturer, hensigter og trosopfattelser.

Et passende spørgsmål, som vi i Vesten stiller os selv er derfor, hvordan vi skal kunne leve sammen? Svaret er tydeligt: Enten fører man dialog eller også bekæmper man hinanden. Men at bekæmpe hinanden fører til fordærv både for de oprindelige beboere og for indvandrere. Mens åbenhed og dialog skaber liv, fordi dialog mellem mennesker af forskellig tro altid fører til, at man sammen opbygger noget godt; enhver handling har sit grundlag i erkendelse af, at vi er søskende.

Det har jeg selv konstateret på mine rejser i dramatiske sammenhænge i Mellemøsten, Asien og Afrika. Det er en modig dialog, der leves af børn i skolerne, i familierne sammen med deres naboer, af mange mennesker på arbejdspladserne.

Den mest frugtbare dialog er den, som støtter sig på livet i en fælles hverdag. Udgangspunktet er ikke en direkte konfrontation mellem ideer. Det er vigtigt at udgå fra et almindelig kendskab til den anden og ikke til den andens religion. Ellers kan vi ikke opdage det broderskabets bånd, som forener alle mennesker. I den her proces kan vi lidt efter lidt også få en forståelse af den andens tro for at kunne respektere den.

En dialog, der føres på den måde, kan blive virkelig konstruktiv, og den begrænses ikke til en ikke-krigsførende sameksistens, som bremser opbygningen af en fælles fremtid.

Kun i den dialog opdager man, at alle har noget at bidrage med og kan være en kilde til gensidig berigelse. Og man bliver virkelig beriget, eftersom Gud er generøs og giver sine gaver til alle uanset tro. At opdage dét, gør os alle rigere og friere i vores gensidige relationer.

Jeg har mange gange lagt mærke til, at når man fører dialog, finder man fælles udfordringer, hvilket fører til nye løsninger og fælles initiativer. Afgørende er den ånd, med hvilken vi slår hul på problemerne. Hvis den styrkes af en spiritualitet, fører den ikke alene til at værdsætte det gode i de andre, til at opdage Guds gaver i hver religions tradition og til at belyse dem, men også til at få den uddybet.

Når man vandrer dialogens vej, bliver man derfor en bedre kristen eller en bedre muslim, og man opdager, at man gør fremskridt i at arbejde sammen. Og den første frugt af denne dialog er fred og den kommer hele menneskeheden til gode.

*Maria Voce
Præsident for Focolare*

Det var den 1. oktober og *Livets Ord* for måneden var: *'Deraf kan alle vide, at I er mine disciple: hvis I har kærlighed til hinanden'*. (John 13, 35)

Jeg var på vej ind til byen. Da jeg gik ind i metroen, så jeg, at der på et tomt sæde stod en håndtaske, hvis ejermænd havde glemt at tage med sig ved udstigningen. Jeg kiggede ud af metrodøren for at se, om der måske var nogen på vej tilbage for at hente tasken. Men der var ingen på perronen, der så ud til at have opdaget noget.

Så tænkte jeg på *Livets Ord*-teksten og tænkte, at min kærlighed naturligvis også inkluderede den ukendte kvinde, der havde glemt sin taske. Jeg besluttede at tage håndtasken med til det Focolaremøde, som jeg var på vej til. Måske kunne vi finde ejermænd på en eller anden måde og give hende besked.

Vi kiggede i tasken for at finde et navn og en adresse. Heldigvis fandt vi en mobil, og vi besluttede at ringe til det første navn vi så.

Det viste sig at være personens x-mand. Vi gav ham oplysningen om at tasken kunne afhentes i mit hjem. Manden lovede at give beskeden videre.

Kl. 18.15 ringede det på min dør. En lidt forpjusket yngre kvinde – enlig mor med to børn og på kontant hjælp – var mere end lykkelig og dybt taknemmelig for at

få sin taske med alt indhold tilbage. Hun havde lidt 'findeløn' med i form af naturalier og sagde med et kæmpe smil, da hun tog af sted med sin taske: *Du reddede mit syn på menneskeheden i dag!*

Jeg var bare glad for, at min kærlighed også straks havde inkluderet denne ukendte kvinde og gerne ville hjælpe hende i nøden!

Maria Comas - Danmark

Erfaringer

Jeg fandt en ven!

Jeg var på vej hen til lægen i bil. Det regnede og jeg havde travlt. Jeg var lige kørt forbi en mand, som gik langs vejkanterne, og som så ud til at have vanskeligheder med at gå. Jeg tænkte lige igen over det, bakkede så bilen og spurgte manden, om han ville have et lift. Han var også på vej til lægen ... til lige netop også min læge! Da jeg fortalte ham det, udbrød han: 'Idag mødte jeg en engel!' Faktisk er mit navn Angelo (engel), og da jeg fortalte ham det, lo han. Da vi var færdige hos lægen, kørte jeg Antonio – for det var hans navn – ud for at gøre nogle indkøb, og derefter kørte jeg ham hjem, hvor jeg mødte hans kone, Antonietta. Mens de fortalte lidt om dem selv, tilbød de mig en likør og en lille kage, som hans kone selv havde lavet. Inden vi sagde farvel til hinanden, udvekslede vi telefonnumre og lovede hinanden, at vi skulle mødes igen. Antonio tog min hånd og sagde: 'I dag fandt jeg en ven.' Og Antonietta gav mig straks 12 friske æg, mens hun sagde: 'De er stadigvæk helt varme, for jeg har lige taget dem fra vores høns.' Det føltes, som om tiden stod stille. Der er virkelig mere glæde ved at give end at modtage!

Angelo D.N. - Italien

Oprydning

Vi var i sommerhuset. En dag lukkede jeg garderobeskabet op og lagde mærke til, at min mands tøj lå pænt foldet sammen. Mit eget tøj derimod var et stort rod. Jeg forestillede mig at det måtte være irriterende for min mand at se på mit rod. Så ud af kærlighed til ham besluttede jeg at rydde op. Mens jeg var i gang, fandt jeg et par bukser, jeg ikke engang kunne huske jeg havde.

Sjovt nok, at når jeg nu tager dem på, siger folk omkring mig: "Sikke flotte bukser!"

De klæder dig rigtig godt."

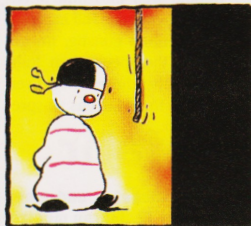
Og så føles det som om min kærlighed bliver gengældt.

M.C. - Danmark

Bibi og Bobo

Jeg er helt færdig!
Hvordan kommer jeg videre?

HJÆÆLPP!

At bede om
hjælp! Ja,
selvfølgelig!

© af Walter Kostner

Livets Ord-møder

København Indre By: Maria Dewilde,

Dronningens Tværgade 33, 3 tv,

Torsdag den 12. november og 3. december - kl. 14.00

København Østerbro: Fyraften med Ordet, i Ryes-cafeens bibliotek, Ryesg. 107,

Torsdag den 29. oktober, 26. november og 10. december - kl. 19.00. Evt. spisning kl. 18.00, kr. 35,

Århus: menighedslokale ved Sct. Lukas kirke, Sct. Lukas Kirkeplads 1, Århus C,

Lørdag den 7. november - kl. 14.30 - 19.00

Holbæk: Fam. van der Meer, Carl Reffs Vej 6 C

Lørdag den 24. okt. og den 21. nov. Ingen møde i december. kl. 18.00

Arrangementer

Udg.: Focolare ♣ Strindbergsvej 46 ♣ DK-2500 Valby ♣ tlf.: 36 46 01 92 , E-mail:
info@focolare.dk ♣ www.focolare.dk og www.focolare.org , ISSN 0907-3078 Abonnement: kr 100.
årligt ♣ Danske Bank 9570 587-9361 Ansv. redaktør: Johanna Bos. Medarbejdere i dette nummer:
Vibeke Lasheras, Kirsten Hatting, Els de Groot